

Onder het bestuur der provisioneele wethouders en raden zijn er geen maatregelen meer genomen tot het versterken der beschikbare middelen; slechts werden de gelden der stad, die bij de stadswisselbank stonden, overgeschreven van burgemeesters, regeerders en rekenmeesters der stad ten name van wethouders en raden en de bestaande belastingen en heffingen bestendigd.

De gestichten en instellingen van liefdadigheid hadden ook ongeveer alle met gebrek aan geld te kampen. Geld voor de betaling van spek, melk enz., voor de winteruitdeelingen, waarvan de leverantie bij inschrijving aan den laagsten inschrijver gegund was, hadden zij reeds niet meer van het provisioneel bestuur kunnen krijgen. Ook met de vrijheid van impost op de levensmiddelen die zij onder het vorig bestuur gehad hadden, was dit het geval. De collecteurs der gemeenelandsmiddelen hadden van het nieuwe landsbestuur last gekregen geen verdere ontheffing te verleenen. De Raad ontbood nu de collecteurs en den opziender van het zegel, Kattenburg. Hun werd voorgehouden, dat zij de bedoeling der provisioneele representanten van het Volk van Holland niet goed begrepen hadden. Deze hadden slechts een einde willen maken aan de vrijheid van impost der geprivilegieerde personen en hadden dit niet willen uitstrekken tot de meerendeels arme gestichten. Aan de collecteurs werd verzocht den gestichten vrijbiljetten te geven. Het stadsbestuur verklaarde zich bereid den collecteurs, als dit niet goedgekeurd werd, dit bedrag uit de stadskas te betalen. De collecteurs waren nu bereid de vrijbiljetten te geven; echter verzochten zij nog een „order en autorisatie” van schepenen. De vrijdom van den impost werd door de provisioneele representanten van het Volk van Holland niet toegestaan. Wel konden de gestichten en instellingen van liefdadigheid, waarvan de kas niet voldoende voorzien was om den impost op de levensmiddelen te betalen, telkens na drie maanden restitutie van het betaalde bedrag krijgen.

De collecten voor de armen brachten niet voldoende op om aan alle armen een uitdeeling te geven, hetgeen bij den algemeenen nood niet te verwonderen was; men moest